

РЕШЕНИЕ

№ 5560

гр. София, 19.08.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 25 състав,
в публично заседание на 22.04.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Боряна Петкова

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **326** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 - чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на [фирма] с ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя Н. Т., срещу УВЕДОМИТЕЛНО ПИСМО изх. №02-250-2600/3945 от 02.10.2011г. на изпълнителния директор на Държавен фонд земеделие (ДФЗ) за извършена оторизация и изплатено финансово подпомагане по схемите и мерките за директни плащания за 2010г.

В жалбата са изложени доводи за недействителност на оспорваното Уведомително писмо, В ЧАСТТА с която на дружеството е отказано финансово подпомагане в размер на 2744.18 лева по Схемата за единно плащане на площ (СЕПП) и 1501.17 лева по Схемите за национални доплащания на хектар земеделска земя (СНДП). Жалбоподателят поддържа, че в оспорваната му част актът е постановен в нарушение на процесуалния и материалния закон. Твърди, че административният орган не е изложил фактическите констатации въз основа на които е определил като недопустими за подпомагане части от заявените парцели, изчерпателно посочени в табличен вид. Счита, че при постановяване на акта е била нарушена процедурата, установена в чл.17 от Наредба №5/10.03.2010г. за условията за допустимост за подпомагане на земеделските парцели по схеми за плащане на площ и за общите и регионални критерии за постоянни пасища. Претендира, че всички имоти, заявени през 2010г. са били обработени и са отговаряли на изискванията за допустимост, установени в Наредба №5/2010г. и не са били налице твърдените от ответника

застъпвания. Прави искане за отмяна на процесното Уведомително писмо, в оспорваната му част. Претендира за разноски.

Ответникът - изпълнителен директор на Държавен фонд „Земеделие“ (ДФЗ), ОСПОРВА жалбата. Чрез процесуалния си представител поддържа, че същата е неоснователна и моли съда да я остави без уважение. Подробни съображения излага в писмени бележки по същество на спора. Претендира да му бъдат присъдени разноски за юрисконсултско възнаграждение.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и събраните доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят [фирма] е земеделски стопанин по смисъла на §1, т.23 от Допълнителните разпоредби на Закона за подпомагане на земеделските производители (ДР ЗПЗП). В това си качество на 04.05.2010г. и на 20.05.2010г. дружеството е подало Заявление за подпомагане за 2010г. по СЕПП и СНДП с уникален регистрационен номер (У.) 184026. От приложената към заявлението Таблица на използваните парцели се установява, че за процесната година са били декларирани 64 бр. БЗС по СЕПП и по СНДП, с обща площ 692.72 ха.

С Уведомително писмо изх. №1850/24.09.2010г. дружеството е било уведомено, че при извършени административни проверки на подаденото заявление за подпомагане по схемите и мерките за директни плащания, е установено наличие на площи, заявени от повече от един земеделски стопанин. За изясняване на принадлежността на двойно заявените площи жалбоподателят е поканен да се яви на посочения адрес и да представи документи, доказващи основанието на което ползва съответния парцел. Към Уведомителното писмо са приложени Таблица на парцелите за които са установени застъпвания и Карти на застъпените площи. С Декларация за изясняване на принадлежността на площи от 30.09.2010г. жалбоподателят е направил изрично изявление, че изцяло се отказва от всички установени двойно декларирани площи, заявени от него за подпомагане за 2010г.

С Писмо вх. №02-0409/1679 от 21.06.2011г. министърът на земеделието и храните е предоставил на ДФЗ база данни „Площи подходящи за подпомагане по СЕПП за 2010г.“ с нанесени промени след отразяване на констатациите на работна група по подадени възражения срещу неизплатени суми по СЕПП и Н. за 2010г., поради невключването на определени физически блокове или на части от тях в специализирания слой „Площи допустими за подпомагане“. Съгласно цитираното писмо целта на предоставената база данни е да бъде използвана за извършване на окончателни кръстосани проверки на данните от заявленията за директни плащания за 2010г. и въз основа на резултатите да се извърши оторизация на плащанията. Не се твърди по делото и не са ангажирани доказателства жалбоподателят да е подал възражение срещу това, че части от някои от заявените за финансово подпомагане за 2010г. БЗС не попадат в специализирания слой „Допустими за подпомагане площи“.

С процесния административен акт на жалбоподателя е оторизирана сума в размер на 123991.33 лв. по СЕПП и 67828.06 лв. по СНДП и съответно му е отказано финансово подпомагане до пълния заявен размер, поради наличие на недопустими за подпомагане площи, с площ от 4.99 ха (или 0.73%) по СЕПП и по СНДП.

За изясняване на делото от фактическа страна е приета съдебно-техническа експертиза (СТЕ). Заключението на вещото лице инж. Г. е оспорено от жалбоподателя във връзка с което е допусната повторна СТЕ. Заключението на вещото лице инж. К.

не е оспорено от страните и съдът го кредитира като обективно и компетентно дадено и въз основа на него приема за установени следните релевантни за спора факти: 1) Границите на слоя на допустимите за подпомагане площи за 2010г., в зоната в която попадат по-голямата част от БЗС заявени от жалбоподателя, са определени въз основа на ортофотокарта, изготвена на база самолетни снимки, заснети на 08.09.2010г. и на 11.10.2010г.; 2) За част от парцелите заявени от жалбоподателя за 2010г. границите на специализирания слой „Допустими за подпомагане площи” са определени въз основа на самолетни снимки от 2009г.

При така установените факти съдът приема от правна страна следното:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Насочена е срещу индивидуален административен акт по смисъла на чл.21 АПК, с който пряко и непосредствено се засягат законни интереси на жалбоподателя и който по силата на чл.120 от Конституцията на РБългария подлежи на съдебен контрол за законосъобразност.

Подадена е от активно легитимирано лице – адресат на акта и в преклузивния срок за оспорване, установен в чл.149, ал.1 АПК.

Разгледана по същество жалбата е ЧАСТИЧНО ОСНОВАТЕЛНА.

Като взе предвид наведените доводи за недействителност и извърши проверка на оспорвания акт, на всички основания за законосъобразност, съдът достигна до следните изводи:

Оспореното Уведомително писмо е издадено от компетентен административен орган – изпълнителен директор на Държавен фонд „Земеделие”, в кръга на неговите правомощия в съответствие с чл.20а от Закона за подпомагане на земеделските производители (ЗПЗП), съгласно която норма изпълнителният директор на фонда е изпълнителен директор и на Разплащателната агенция и организира и ръководи дейността ѝ. В тази връзка следва да се има предвид, че Държавен фонд „Земеделие” е акредитиран за единствена разплащателна агенция на Република България за прилагане на Общата селскостопанска политика на ЕС (чл. 11а ЗПЗП), като съгласно §1, т.13 от Допълнителните разпоредби ЗПЗП Разплащателната агенция е специализирана акредитирана структура за приемане на заявления, проверка на условията и извършване на плащания от Европейските земеделски фондове и за прилагане на пазарни мерки, включително интервенция на пазарите на земеделски продукти, по правилата на законодателството на Европейския съюз.

Съдът приема, че по отношение на БЗС 73626-1475-2-7 - заявен като засят с мека пшеница, БЗС 73626-1538-1-3 и БЗС 73626-1480-2-2 - заявени като засяти с царевица за зърно, административният орган неправилно е определил недопустими за подпомагане площи в размер на 0.01 ха. за всеки от парцелите (или общо 0.03 ха). Безспорно установено е с неоспорената повторна СТЕ, че по отношение на тези имоти границите на слоя „Допустими за подпомагане площи” са определени въз основа на самолетни снимки от 2009г. от които безспорно не може да се направи извод за състоянието на БЗС през релевантния период. Не се твърди по делото и не са ангажирани доказателства на имотите за които не е извършено заснемане през 2010г. да са били извършени проверки на място или друг вид подходящи за случая проверки въз основа на които да се установи по безспорен начин действителното състояние на тези парцели и отговарят ли последните на общите и специални условия за допустимост, установени с Наредба №5/2010г. Предвид на това, съдът приема, че в

частта за посочените три БЗС оспорваното Уведомително писмо е постановено при съществено нарушение на административно-производствените правила и на основни принципи на административния процес, установени в чл.7 и чл.9 АПК – принципите на истинност и на служебно начало. Съгласно цитираните норми административните актове се основават на действителните факти от значение за случая, като административният орган е длъжен да събере всички необходими доказателства и когато няма искане от заинтересованите лица.

Въз основа на неоспорената повторна СТЕ съдът приема, че размерът на недопустимата за подпомагане площ в БЗС 23340-377-3-4, заявен като засят с мека пшеница, е 0.04 ха, вместо установените от ответника 0.08 ха, а размерът на недопустимата за подпомагане площ в БЗС 23340-377-3-3 - заявен като изкуствени ливади, е 0.03 ха, вместо установените от ДФЗ 0.07 ха. Разликата от 0.04 ха за всеки от посочените парцели се дължи на неправилно разчитане на ортофотокартата, изразяващо се в това, че към необработената ивица в южната част на парцелите, по границата с гората са включени сенки на дървета.

Съдът възприема изцяло заключението на повторната СТЕ по отношение на БЗС 23340-25-1-7 и БЗС 23340-31-2-2. Приетите като наддекларирани площи в размер на 0.01 ха за всеки от парцелите не са компактни участъци, а са получени при минимално изместване на границата при заявяването, обхващат се от толеранса при измерването и следователно не са недопустими за подпомагане.

Неоснователно е възражението на жалбоподателя в частта за БЗС 23340-4-2-2 за който е установено застъпване в размер на 1.62 ха. Със събраните по делото писмени доказателства е безспорно установено, че по отношение на този имот ответникът е провел производството, установено в чл.17 от Наредба №5/27.02.2009г. за условията и реда за подаване на заявления по схеми и мерки за директни плащания (Наредба №5/2009г.). В рамките на това производство [фирма] е декларирал на основание чл.17, ал.5 от Наредба №5/2009г., че се отказва изцяло от всички установени двойно деклариращи площи, заявени от него за подпомагане за 2010г. Независимо от това и след като е била извършена повторна проверка, съгласно чл.18, ал.1 от Наредба №5/2009г. е установена наддекларирана площ в размер на 1.62 ха от цялата площ на застъпване в размер на 3.26 ха.

Настоящият състав приема, че в останалата си част за частите от БЗС определени като недопустими за подпомагане, изрично и изчерпателно изброени в табличен вид, административният акт не страда от твърдените от жалбоподателя пороци. Дори да се приеме, че по отношение на тези БЗС е било извършено нарушение на административнопроизводствените правила, настоящият състав намира, че то не е съществено, тъй като и да не беше допуснато, не би се стигнало до друго решение по същество на поставения пред административния орган въпрос. Неоспорената повторна СТЕ е установила, че ортофотокартата, относима към процесните парцели е с такава прецизност, която позволява по недвусмислен начин да се установят площите, които не отговарят на изискванията за добро земеделско състояние и следователно не подлежат на подпомагане.

По изложените доводи съдът приема, че оспорваният акт е незаконосъобразен, В ЧАСТТА за определената като недопустима за подпомагане по СЕПП и по СНДП площ на БЗС 73626-1475-2-7, БЗС 73626-1538-1-3, БЗС 73626-1480-2-2, БЗС 23340-377-3-4, БЗС 23340-377-3-3, БЗС 23340-25-1-7 и БЗС 23340-31-2-2, а в останалата част жалбата е неоснователна.

Жалбоподателят и ответникът претендират за разноски и с оглед отхвърлената и уважена част от жалбата и на основание чл.143, ал.1 във вр. с ал.4 АПК и чл.8 във вр. чл.7, ал.1, т.4 от Наредба №1/ 2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, на ответника се дължат разноски в размер на 105 (сто и пет) лева, по компенсация.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 и чл.173, ал.2 АПК АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, Второ отделение, 25^{-и} състав

РЕШИ

ОТМЕНЯ УВЕДОМИТЕЛНО ПИСМО изх. №02-250-2600/3945 от 02.10.2011г. на изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие”, В ЧАСТТА с която е определена като недопустима за подпомагане по СЕПП и по СНДП площ на БЗС 73626-1475-2-7, БЗС 73626-1538-1-3, БЗС 73626-1480-2-2, БЗС 23340-377-3-4, БЗС 23340-377-3-3, БЗС 23340-25-1-7 и БЗС 23340-31-2-2 и за нея е отказано финансово подпомагане.

ИЗПРАЩА преписката на изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие” - Разплащателна агенция за ново произнасяне, в отменената част на акта, съобразно указанията на съда по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на настоящото съдебно Решение, в 14 дневен срок от влизането му в сила.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] с ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя Н. Т., в останалата част.

ОСЪЖДА [фирма] с ЕИК[ЕИК], с адрес на управление: [населено място], Индустриална зона, 3., да заплати на ДЪРЖАВЕН ФОНД „ЗЕМЕДЕЛИЕ”, представляван от изпълнителния директор, с адрес: 1618 С., [улица], сумата от 105 (сто и пет) лева разноски по адм. дело №326/2012г.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния Административен Съд на Р България в 14 дневен срок от съобщаването му на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ

Боряна Петкова